

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 306. Super agros manus imponent & bene habebunt. v. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

§. 303. Linguis loquentur nouis. v. 18.

Hoc iam alterum est signum credentia Apostolorum ad Genes, & non eruditos in scripturis Iudeos, quid illo profectum sit eadem Acta docent & sequens Ecclesiae Historia.

Deus meus verissime olim est dictum, linguæ esse in animalibus rem optimam & pessimam ecce linguae nouæ optima res est, linguae veteres pessimæ, linguae veteres sunt linguae Adami & Eua, linguae nouæ sunt Christi & Mariae. Ista fugiam, has amplectar.

§. 304. Serpentes tollent. v. 18.

Hoc tertium signum Apostolatus ad gentes & imperitos, tollere serpentes tollebat eos S. Paulus in Melite insula, & conuertebat spectatores, tollebat in Hibernia S. Patritius Episcopus. Iustulerc eos alij innumeri, neque hodie desunt, in quos venenis grassati haeretici, effecerunt nihil.

Deus meus, gratias tibi ago & laudo te in cunctis mirabilibus. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus noster. adiuua me, ut metaphoricis mortibus serpentum infernaliū saucius non succumbam, & vigore Sacerdotij mei in alijs eosdem mortuis consanem.

§. 305. Etsi mortiferum quid biberint, non eis nocebit. v. 18.

Quartum signum credentia Apostolicæ, mortiferum innoxie bibe re. Bibit hoc innoxie S. Ioannes Apostolus. & S. Benedictus signo crucis Intoxicatum poculum dirupit. Innúmeri hoc de Ecclesia Christi fecerunt.

Deus meus, fateor hoc tempore, conuersis his ad te regnis, non opus esse hoc signo ad literam explicato (quamvis tuæ tamen non desit Ecclesiæ) tamen spiritualiter indies hoc miraculum nobis & necesse est & seruit. nam quis est qui non mortiferum bibat, dum eum proximus malo verbo, vel facto scandalizat? vix illus certe nisi ab omni hominum societate remotus.

§. 306. Super agros manus imponent & bene habebunt. v. 18.

Quintum hoc signum est quo multi infirmi à diuersis languoribus sunt curari, ex impositione manuum Apostolorum, & ex tactu vestimentorum, jmo quod plus est, per umbram S. Petri. vii & per manus Apostolorum omnium siebant signa & prodigia multa in plebe, qui non solum infirmos curabant, sed per impositionem manuum dabatur spiritus sanctus.

Quid hinc iam aliud colligemus quam illam Ecclesiam qua his signis caret, semperque carebit non Christi sed alterius antagonista eius congregationem? utique.

§. 307. Et Dominus quidem Iesus postquam locutus est eis assumptus est in cælum.

Suavis clausula tot laborum, qua formata Ecclesia sua, Dominus introiuit in requiem suam, ut nos quoque trahat in eam; si tamen socij furemus laborum & passionum, quomodo enim sub spinis coronato capie velit membrum vile deliciari? Non est servus maior Domino suo.

IDcirco rogo te fortissime Iesu conforta me ad labores, ad dolores in causa perferendos, ut in gloria tecum sim dignus exultare.

§. 308. Et sedet à dextris Dei. v. 19.

Ibi explicatur gloria Christi pro omnibus quæ egit & dixit Hæc merces humilationis eius, & obedientiæ & sufferentiæ suæ. Sedere ad Dextram Dei: honorat enim Diuinitas humanitatem hanc tam caram, tam Diuinitati obsequentem, ut ei omne iudicium cedat & transportet non remittendo sed communicando gloriam Deitatis, ut adoretur & operetur ut Dominus vniuersi.

OGaudium, ô præmium omni labore dignum! merces desideranda post labores.

§. 309. Illi autem profecti prædicauerunt ubique. v. 20.

Post Christi ascensum ad cœlos missum spiritum sanctum & præfinitum tempus quo Apostoli & discipuli in Iudea subsistere erant iussi, & fere bini & bini, deserentes patriam, patrem & matrem, sorores & fratres, bona terræ, possessiones, domos & agros, cognatos & amicos, familiaritates & consolationes eorum abierunt in longinas terras, Asiam, Africam, Europam & Indiam, & partes illis adiectas, & prædicauerunt quæ viserunt & audierunt de Christo Domino, Deo & homine, vero & viro, quandoquidem tanquam filij & discipuli eius vivendi rationem conspicuerant, eius doctrinam conceperant, eius miracula spectarant itinerum ac laborum eius socij fuerant, eius tormenta mortem crucem conspexerant, eius resurrectionis testes fuerant, eius etiam ascensionis in cœlum, spectatores simul & præcones iudicij ad quod iterum esset venturus, & rationem auditurus omnium eorum, quæ facta, dicta, cogitata fuerint ab omnibus nomine sive bonum sive malum.

Pro